

Quê Hương Tổ Quốc Ngoạn Mục Belle Vue

Bạn rời K'Rong Pha, bạn qua đèo Ngoạn Mục, bạn tự nhiên hạnh phúc: sao mát lạnh quá chừng?

Một Đất Nước Non Sông... không ngờ trời đất lạ! Đến cái hoa cái lá... cũng khác màu Phan Rang!

Dù trời nắng chang chang, bạn vẫn nghe mát mẻ! Mỗi tấc giang sơn một màu đẹp đẽ! Mỗi bước chân đi nở bùng muôn hoa...

Đà Lạt xưa xa nó là thế đấy! Rừng thông không cháy, thấy cháy chữa liền. Người Thượng hữu duyên ở yên rừng núi...

Người Thượng lúi thủi, họ không cô đơn! Có thánh có thần theo chân từng bước...

Tôi qua Ngoạn Mục... gặp bà Huyện Thanh Quan, tôi chào Thi Nhân, bà đọc tôi nghe bài thơ Đèo Ngang...

... rồi mắt hai hàng nước mắt chảy xuống! Cái gì cũng uống: Mất Rồi Núi Sông!

*

Cỏ hoa chen đá, lá chen hoa... Đà Lạt xưa xa bạn thấy như thế! Chắc bạn nghe kể Đà Lạt dễ thương!

Bên bờ Đại Dương, bạn ơi tôi khóc: Quê Hương Tổ Quốc, Ngoạn Mục...Belle Vue!

Trần Văn Lệ